ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 12ης Μαρτίου 1998 *

Στην υπόθεση C-163/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Hendrik van Lier, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον Jan Devadder, γενικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την Ανάπτυξη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Βελγίου, 4, rue des Girondins,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη ανακοινώνοντας ή μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 92/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 297, σ. 12), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Ragnemalm, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (εισηγητή) και K. M. Ιωάννου, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Ιανουαρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη ανακοινώνοντας ή μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 92/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας

81/851/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 297, σ. 12, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω Συνθήκη και την πιο πάνω οδηγία.

2 Από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας προκύπτει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς αυτήν το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 και ότι έπρεπε να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας και, εξάλλου, μη διαθέτοντας κανένα πληροφοριακό στοιχείο που θα της παρείχε τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν το Βασίλειο του Βελγίου όντως συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις του, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 10 Φεβρουαρίου 1994, έγγραφο οχλήσεως στη Βελγική Κυβέρνηση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης, καλώντας την να της υποβάλει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, τις παρατηρήσεις της.

4 Το Βασίλειο του Βελγίου απάντησε, στις 12 Ιουνίου 1995, ότι τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία αποτελούν το αντικείμενο σχεδίου βασιλικού διατάγματος που έχει υποβληθεί στον Υπουργό Δημοσίας Υγείας.

5 Διαπιστώνοντας ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν θέσπισε, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η οδηγία, η Επιτροπή τού κοινοποίησε, στις 22 Μαΐου 1996, αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία το κάλεσε να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

6 Μη έχοντας λάβει καμία πληροφορία σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

7 Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί την προσαπτόμενη παράβαση. Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι ένα σχέδιο βασιλικού διατάγματος περί μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έχει υποβληθεί προς γνωμοδότηση στο Συμβούλιο Επικρατείας.

8 Εφόσον η μεταφορά της οδηγίας δεν έγινε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η προσφυγή που άσκησε εν προκειμένω η Επιτροπή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά κτηνιατρικά φάρμακα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ragnemalm Mancini Kapteyn

Murray Ιωάννου

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Μαρτίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

H. Ragnemalm